

ACCIO SINDICAL

Órgan de la Federació Local de Sindicats i portaveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 9 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 49 pessetes

Valls, Dijous 25 de Novembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 60

EDITORIAL

La legalització de les Col·lectivitats Agrícoles

Tots recordem com sorgiren del moviment del 19 de juliol les Col·lectivitats del camp. Els camperols, en veure la fugida culpable de la burgesia rural, s'afanyaren a agrupar les terres dels facciosos, junt amb llurs petites parcel·les, i així, unint els esforços individuals, començaren una nova era de treball més humà i de major rendiment. Convençuts que la principal causa de llur viure miserios consistia en llur aïllament, en llur esclavatge a la terra, gairebé sempre insuficient, per la seva multiplicat de cultius, per al sosteniment familiar, varen emprendre, amb el major entusiasme, la nova ruta de la seva vida social i econòmica, i organitzaren les Col·lectivitats Agrícoles que tants dispars judicis han suscitats.

L'esforç de les Col·lectivitats Agrícoles per a l'increment de la producció és tal que, quan es miri desapassionadament, causarà l'admiraació inclús de llurs detractors. Són moltes les terres ermes posades en cultiu; com així mateix, són molts els canvis de cultiu, arrencant vinyes vides, verdures i productes de regadiu, com el milletatge i desenvolupament de l'avicultura i ramaderia.

I no obstant, les Col·lectivitats foren combatudes des d'un principi, tot just iniciada la seva creació. Els petits propietaris que, emparant-se en els partits burgesos, volien eixamplar llurs dominis a costa de la terra dels terratinents; els arrendataris i parciers, davant la temença d'ésser sotmeses les terres que cultivaren al règim col·lectiu; en fi, totes les forces conservadores que viuen endormiscades en l'interior de tots els petits cultivadors, despertaren contra l'esperit renovador del 19 de juliol i, uns per gasiveria i altres per por, feren quant pogueren per entorpir el desenrotllament normal i progressiu de la col·lectivització del camp. I totes aquestes petites passions, i tot aquest esperit conservador i contrarrevolucionari, encara que sembli estrany, fou amparat i sostingut per un determinat partit de classe de Catalunya.

De vegades, però, els homes no som prou forts per a tòrcer els aconeximents i en aquest cas, tot quan hom ha dit i ha fet per a ofegar en flor la col·lectivització naixent al camp català, no ha estat prou per a assolir-ho, i així hem vist amb satisfacció com el «Diari Oficial» de la Generalitat, del 13 d'octubre publicava les normes a que s'han d'atendre per a llur funcionament les Col·lectivitats Agrícoles. Amb aquest Decret, les Col·lectivitats passen a ésser entitats legals, amb dret i jurisdicció pròpies, cosa que els nostres companys del camp hauran de tenir en compte per al futur normal funcionament de llurs col·lectivitats.

No volem entrar en el terreny de la crítica del Decret que ens ocupa. Ben segur que no són pas satisfactoris del tot, almenys per a nosaltres, tots els extrems d'aquesta disposició.

Però, temps tindrem sobradament per a discutir i esmenar tot ço que actualment es faci en matèria social i econòmica. Més, a més, en termes generals, el Decret és acceptable, i nosaltres el recomanem als nostres camperols. Ho seria, que, sobre la marxa, el Comitè Regional de Pagesos i les Comarcals, fessin uns estatuts tipus que, ajustant-se al Decret esmentat, poguessin ésser acceptats per totes les Col·lectivitats de Catalunya.

Així, a més de simplificar la marxa normativa de les Col·lectivitats, es donaria la sensació de vitalitat que deu precidir les primeres peljades de tot nou règim per les noves rutes que pretén seguir. Vitalitat que nosaltres hem de fer tot el que calgui per tal que no manqui, ni de bon principi ni mai si pot ésser, al règim de justícia que aspirem a implantar, i que, forçosament, cal que es fonamenti en una base ferma, mínima si cal, però indeclinable, de realitzacions socials i econòmiques: la veritable emancipació, cada vegada més completa, de totes les autèntiques classes treballadores.

Pleno Comarcal de Colectividades Agrícolas del Alto Campo

Ayer, día 24 de los corrientes, tuvo lugar en esta ciudad un Pleno de Colectividades de Campesinos de la Comarca, cuya importancia podía apreciarse por la trascendencia de las cuestiones sometidas a su deliberación y a su determinación.

Por nuestra parte nos limitamos, como informadores, a transmitir a nuestros lectores una idea, lo más clara posible, dentro del espacio de que disponemos, de los antecedentes y tareas del Pleno.

Antecedentes

Considerando el Comité Comarcal de nuestra Organización en el Alto Campo que era indispensable afrontar de una vez la resolución o al menos intentar la de una serie de problemas a cual de ellos más graves y no pocos graves que afectan sobre todo a la vida del Campo, fué convocado para el día 3 de este mismo noviembre un Pleno Comarcal de Colectividades Agrícolas, y que, correspondiendo a la convocatoria, tuvo lugar, efectivamente, tomando el acuerdo de nombrar una ponencia que dictaminara sobre las mencionadas cuestiones vitales y que una vez emitido el dictamen, se comunicara a las Colectividades para su estudio y acto seguido decidir sobre el mismo en un nuevo Pleno.

Y en efecto, dicha Ponencia, que constituían representantes de Pla de Cabra, Gabra del Campo, Vilarrodona, Puigpelat y Comité Comarcal, emitió dictamen inmediatamente y después de comunicarlo a las Colectividades de la Comarca fueron convocadas para ayer miércoles con el objeto de manifestarse con carácter concreto sobre el referido dictamen, constituyéndose, como consecuencia, en el Pleno convocado ya cuyas tareas van a referirse las siguientes notas.

Sin preámbulos que generalmente resultan ociosos, y con la representación directa, indirecta o por adhesión de la absoluta totalidad de las Colectividades de Campesinos de nuestra comarca, se entra de lleno en el orden del día, cuyo punto primero y, fundamental es el estudio y determinación sobre el dictamen que la Ponencia nombrada en el último Pleno, como más arriba queda consignado, ha presentado.

A pesar de haber sido transmitido a todas las Colectividades, ante las manifestaciones de alguna Delegación que, como la de Pla de Cabra, declara no haberlo recibido y porque lo cree mejor el Pleno, se da lectura a dicho Dictamen.

Después de leído, piden la palabra algunos compañeros delegados, y hacen uso de ella los de Valls, Bráfim, Puigpelat, Alcover, Vilarrodona, Pla de Cabra, Nulles, Comité Comarcal, Alió y otros, y, desde pronto, es aceptado dicho dictamen íntegramente.

Alguna de las mencionadas delegaciones hace manifestaciones en el sentido de que debido a circunstancias determinadas en que se encuentra su Colectividad respectiva, no va a ser posible actuar con la intensidad que a su buen deseo correspondería y como otras van a poder hacerlo.

Pero le responden algunas otras delegaciones estimulando a que cada una de las Colectividades debe ser la primera en poner de su parte cuanto preciso sea para salvar sus propios problemas; pero que precisamente para fines de esta naturaleza es por lo que se ha procedido a orientar las actividades comarcales en el sentido de llegar a una verdadera compenetración y colaboración estrecha entre las Colectividades, sentido que recoge precisamente el dictamen sobre el que se trata de manifestarse.

Comprendidas y refrendadas por todas las Delegaciones las anteriores manifestaciones de responsabilidad y al mismo tiempo de acendradísimo sentido solidario, y considerando que no ofrece motivo ninguno de discrepancia sinó todo lo contrario, se pregunta si se aprueba, siéndolo el dictamen acto seguido por unanimidad.

No se quiere, dar por terminadas, sin embargo, las deliberaciones sobre esta cuestión, sin que, según propone una delegación con la adhesión de otras varias a la propuesta, se manifieste el Pleno dando forma de acuerdo a la aprobación que de todos ha merecido la rapidez con que ha procedido la Ponencia elaboradora del dictamen aprobado y la forma tan plenamente satisfactoria con que ha sabido llenar su cometido.

Se acuerda, sin embargo, no dar publicidad al contenido íntegro del dictamen hasta que lo conozca el Comité Regional de Relaciones del Campesinado de Catalunya, C. N. T.

Cábenos solamente poder hacer público, que los asuntos a que se refiere no pueden ser más importantes ni más del momento,

El primero es el aislamiento en que vienen viviendo en todos los órdenes las Colectividades de Campesinos no solamente las de nuestra comarca, si no todas por lo general. Aislamiento que a juicio de todas las Delegaciones asistentes al pleno, sobre ser atentatorio contra el mismo espíritu revolucionario, redundaba en perjuicio de las Colectividades mismas en todos los terrenos.

El segundo, también de capital importancia, es el que hace referencia a las relaciones entre Colectividades y Sindicatos Agrícolas, especialmente en relación con el maremágnum de la difícilísima situación creada a través de disposiciones y ensayos agrícolas y de trayectorias establecidas o proyectadas sobre abastecimientos.

I, finalmente, a la necesidad de poner fin a la guerra íntima existente en el seno de los Sindicatos Agrícolas, acabando con la falta de respeto y ataques de que son víctimas constantemente una buena parte de sus afiliados por los demás.

Después de varias intervenciones en el debate que se promueve, se toma el acuerdo de seguir luchando sin cesar por lograr el mayor número posible de apropiaciones de fincas rústicas por la Generalidad y su cesión definitiva a las Colectividades o quien sea sus actuales ocupantes si son trabajadores directos de dichas tierras y las necesitan.

Después de varias intervenciones en el debate que se promueve, se toma el acuerdo de seguir luchando sin cesar por lograr el mayor número posible de apropiaciones de fincas rústicas por la Generalidad y su cesión definitiva a las Colectividades o quien sea sus actuales ocupantes si son trabajadores directos de dichas tierras y las necesitan.

Pero sobre todo, que las Colectividades especialmente han de estar dispuestas a su defensa y a su derecho al cultivo y usufructo de las tierras que pueden trabajar y les son necesarias, derecho que por otra parte vienen reconociendo diferentes disposiciones de Agricultura y cuyo cumplimiento, aun cuando no respondan plenamente a nuestros anhelos, hemos de laborar para conseguir.

Después de alguna otra breve manifestación sobre cuestiones de menor importancia y en medio de la máxima cordialidad, firmes propósitos y entusiasmo, se dan por terminadas las tareas del Pleno.

Llegiu SOLIDARIDAD OBRERA

INFORMACIÓ

COMARCAL

Necesidad de más información, pero variada y concreta

Consideramos indispensable para que nuestro periódico responda al cometido que le debe ser propio y valga, por lo tanto, la pena del esfuerzo, de trabajo y económico que nos representa, conceder más espacio a la información tanto de la vida social, económica, moral y política de esta localidad como, sobre todo, de toda la comarca.

Es necesario, por lo tanto, que contemos en cada pueblo por lo menos con un redactor-corresponsal de ACCIO SINDICAL que semanalmente nos comunique y tenga al tanto a nuestros lectores de lo que verdaderamente valga la pena de ser publicado de cuanto transcurra en todos los órdenes en su respectiva localidad.

Nos proponemos formalizar estos cargos, si bien honoríficos, al menos por ahora, por lo que haremos entrega a cada uno de los compañeros que se encarguen de dicho trabajo, de su correspondiente carnet acreditativo, tanto para su propia satisfacción como para que surta todos los efectos de carácter periodístico y consiguientes que puedan desprenderse.

Sería aconsejable que donde voluntariamente no apareca un compañero o compañera para desempeñar el trabajo de redactor-corresponsal de ACCIO SINDICAL, fuera el mismo Sindicato quien lo nombrase como un cargo más de la Organización y no de los menos importantes.

Por su parte, los Sindicatos deben tener en cuenta que ACCIO SINDICAL, es nuestro órgano confederal en esta comarca y si es preciso que responda a su verdadera misión de reflector e impulsador de cuanto represente acción proletaria, progreso social, bienestar y cultura, nuestro deber es de concederle toda la importancia que verdaderamente le corresponde y le dediquemos cuantas energías puedan contribuir a su desenvolvimiento en todos los órdenes.

Ahora bien: por lo que al carácter de las informaciones, se refiere, es indispensable desde todos los puntos de vista, que los comunicados de nuestros redactores-corresponsales, se refieran a cuestiones o hechos, de verdadero interés general por lo menos para toda o una parte considerable de los habitantes de su localidad, y por añadidura que sean concretos, lo más variados posible y limitados al menor número de palabras que la claridad indispensable permita.

Teniendo en cuenta todas nuestras observaciones y aportando, por otra parte, cuantas iniciativas puedan contribuir al fin propuesto, haremos de nuestro semanario, aún teniendo en cuenta lo dificultoso de las presentes circunstancias, un verdadero portavoz y órgano eficiente no solamente de nuestro movimiento si no de la vida toda verdaderamente humana y como consecuencia, progresiva y social.

De Vallmoll

Primerament on en el número passat el company caixista m'hi feia dir: «Cañ màxim», jo hi havia escrit: «Cacic màxim». Ara com ara, hi ha prou ànima encara aci per al caïnisme: s'accontenten a celebrar-ho quan un dels nostres és punit.

Ja s'ha produït, com molts volien, el desplaçament de la C. N. T. de l'Alcaldia. El règim d'austeritat i de netedat revolucionària que s'havia mantingut fins ara, feia molta nosa a la mala gent. I la mala gent, en un maridatge repugnant per damunt d'òdis personals i de paritats, ha sortit amb la seva.

I no hi valen res els escarçafalls de la bona gent que no para de dir-se: quina vergonya! car, certament, és una vergonya per a tots, haver permès el desplaçament de l'honradesa de l'Alcaldia, haver fet possible amb la nostra conducta co del qual ara ens planyem.

A l'hora de la culpa, si més no, ens en tocarà tanta als que passem per bons com als dolents.

I no és que vivim ja en plena patència de la nova moral administrativa?

Què hi ha de cert en el que hom ve dient d'haver-se tret carretades senceres de productes agrícoles del poble sense autorització del Sindicat Agrícola i de l'existència de propietaris que no han declarat a l'esmentat Sindicat la seva collita?

No hi hauria manera de veure si hi ha culpa i si n'hi ha de castigar els culpables?

D'Alcover

A remarcar l'assiduitat amb que un grup considerable de companys i companyes assisteixen a les classes nocturnes d'ensenyament primari que amb caràcter de camaraderia han organitzat lliurement, sota la direcció força encertada del company Salvador Gumà, amic enamoratíssim de la cultura i en possessió d'una recomenat preparació.

Els felicitem per la voluntat que amb això palesen de cultivar-se i el seu encert: car és aquest un dels més importants, bells i veritables camins per arribar a assolir la victòria espiritualment contra el feixisme i de fer-nos dignes d'aquesta victòria en tots els terrenys.

Ens trobem ja en plena collita d'olives i els molins d'oli treballen d'allò mes.

Hem visitat el que regenta la col·lectivitat d'agricultors —moli magnífic— i hem pogut veure l'entusiasme amb que venen treballant i fins la joia gairebé infantil, per tal com resulta de pur i d'ingenu el seu orgull, amb que ens mostraven l'oli que anava regalimant de les olives moltes.

Llàstima que per ara, degut a la guerra, principalment, que ens engunja, i a la manca de pa, no podem gaudir d'un dels més clàssics encants d'aquestes jornades hivernals als molins d'oli: les torrades a la paella amb oli roent, tan soboroses.

En canvi veiem amb disgust i no tenim més remei que condemnar-la, aquesta vida frívola que venen duent elsòs nodridíssims de joves i noies d'Alcover, allunyats en absolut, no ja solament de les tingudes en tot moment com inquietuds nobles, sinó de les que sembla fins impossible tenir bandejades en aquests moments. Sembla talment que per aquesta gran part de la població, no visquem la tragèdia que estem sofrint, ni hagi passat ni pugui passar res que valgui la pena que ens aturem ni per un moment a pensar-hi fant sols.

No valdria la pena que entre tots vegéssim de fer-los sentir se més responsables i més dignes davant la profundíssima avinentesa que hagin d'ésser ells precisament els dipositaris d'una victòria amassada amb tants de sacrificis i tantes esperances en ella posades?

De Puigpelat

Amb motiu d'haver-se hagut d'incorporar a l'Exèrcit que lluita per la llibertat, com tants i tants han hagut de fer ho, els companys Ramon Solé i Pere Poble, que ocupaven els càrrecs respectivament de president i secretari de la Col·lectivitat Agrícola local, foren nomenats per a substituir-los, i a tal efecte prengueren possessió dels seus càrrecs, el company Antoni Solé, de la presidència, i el company Isidre Badia de la secretaria.

No sembla sinó com si no hi hagués en aquest poble Junta Municipal Agrària, car des d'un temps, en aquesta part, i precisament quan més feina el nostre entendre li calia fer, no donava senyals de vida en cap sentit. I ens cal preguntar no solament a ella sinó a tot el poble: què és el que portem fet en el sentit de la decretada redistribució de terres, a Puigpelat, tant per part dels pagesos als qui en bona part tant afavoriria, com per part de la Junta Municipal Agrària?

Valdria la pena que hi penséssim un moment i ens decidíssim a obrar de pressa i com convindria.

Es cert, com hom diu, que no ha estat tramesa encara a la Comissió de Responsabilitats la instància sol·licitant l'apropiació de finques rústiques

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

per la Generalitat de Catalunya, presentada el mes d'agost de l'any en curs pel Sindicat de la C. N. T. de la localitat? Caldria saber-ho.

Estem també en aquest poble recollint les olives, éssent de justícia remarcar l'esforç que estan fent les dones, les quals no reposesen amb el dalt de suplir l'absència del nombre crescutíssim de joves que no han tingut més remei que abandonar el seu lloc de treball per anar a complir amb el seu deure com a lluitadors del nostre Exèrcit alliberador.

Pel que fa referència a les olives, i a la seva molta, enguany, precisament, i amb motiu de la manca de braços abans esmentada, es nota més que mai la necessitat d'un moli d'oli que ens evitaria haver de dur les nostres olives a molins d'altres pobles, amb pèrdua de temps i d'energies sempre llastimoses i més encara en moments com aquests. No podríem mirar de posar-ne un altre, ja que tenim en marxa el Sindicat Agrícola, en re tot el poble? No creieu que valdria la pena de consagrar hi les energies que fossin necessàries?

El diumenge fou organitzada pel Consell Municipal, una aportació voluntària a profit de les forces que lluiten als fronts, havent obtingut el resultat següent: 687,50 ptes. Segueix oberta la subscripció.

Els companys de Puigpelat, en una bona part, se'ns queixen de la conducta desagradable que sembla portar d'ençà d'un temps els joves liberals de la localitat. Car no sembla sinó que al seu estatge-biblioteca no hi vagin més que per fer gresca i molt de soroll, ço que no creiem pas molt apropiat per a capacitar-se i demostrar la nostra solidaritat, i obrir tot moral, amb els nostres companys especialment que estan jugant-se la vida contra els feixistes als fronts de batalla.

No voldríem de cap manera que prenguessin aquestes paraules com a crítica ni molt menys, sinó com avís a companys nostres molt estimats i que, precisament per que ens interessem els estimes, sentim més encara la seva conducta i voldríem que prenguessin més en compte les Col·lectivitats de Catalunya.

C. N. T. A. I. T.

Sindicat de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anexes

VALLS

SECCIÓ DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COLLECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

y con profusión felicidísimo por su acierto.

La Exposición de Luis Pons

El dibujante de esta localidad, compañero Pons, nos ha ofrecido una exposición de sus dibujos, serie considerable de trabajos que, aunque no tuviesen otro valor, habrían servido para demostrar de manera absoluta la capacidad enorme de trabajo de su autor y sus no menos enormes posibilidades de gran artista.

Indudablemente, a través de sus trabajos se ve claramente la juventud, la adolescencia, casi, que constituye para Luis Pons un inmenso tesoro, no por ser adolescencia ni juventud, si no por lo sintomáticas que resultan en cuanto al hombre y al artista.

A pesar de todo, poseen detalles los dibujos de Luis Pons que re- Quizás uno de los mejor logrados, especialmente por menos esclavo del espeso farrago de selva virgen que tiene atezados a muchos otros dibujos, es el retrato de nuestro gran Goya.

En el colorido es pródigo y elegante al mismo tiempo, tan exuberante como delicado casi siempre. Viendo algunos detalles de sus trabajos siente uno el deseo de ver pintados por los pinceles de Pons algunos tapices, pero no clásicos o de viejo estilo, sino en los que recogiese verdaderas palpaciones de la nueva vida, de la nueva moral, de la sociedad en ciernes.

En cuanto al dibujo, base esencialísima de las artes plásticas, hay que reconocer que Luis Pons es un gran dibujante, sobre cuya condición puede construirse sin prevención ninguna la personalidad artística más elevada que pueda ambicionar.

Aparece debajo de cada uno de los dibujos expuestos una cuartilla en el que se recoge la expresión

literaria del propio Luis Pons sobre los mismos temas desarrollados en el dibujo.

Y sobre esto nos permitimos unas palabra, de cordialidad y de interés artístico. Como pensamiento y como literatna, acertadissimas, sino perfectas esas cuartillas.

Como añadidura explicativa o lo que sea, innecesarias y hasta, si cabe, perniciosas.

El dibujo, como la pintura, se hasta a sí mismo. Todo lo más, el tema escueto o una leyenda breve y certera.

Precisamente el mayor defecto que cordial, pero sinceramente, vemos en los trabajos de Luis Pons, consiste en una influencia desmesurada de un ambiente de lucha y de ideas falsas y lo que años atrás se denominaba tendencia literaria de las artes plásticas.

La literatura es un arte fuerte, propio, poderoso; pero no lo es más manos y en mejor cabeza.

Luis Pons la tiene. Puede ser artista, pintor y dibujante, y un buen artista puede ser escritor. No lo uno o lo otro; si lo desea, lo uno y lo otro.

Pero para serlo, lo primero que debe procurar nuestro criterio es devolver a cada rama del arte sus propias esencias. Cuando pinte, arte pictórico. Cuando escriba, literatura.

Lo común, es algo más profundo: el pesamiento, la existencia, el temperamento, las ideas, la humanidad.

Acción Juvenil

Al propio tiempo que otras secciones, iniciamos en este número una referente a las actividades y pensamientos juveniles.

Nos interesa, por consiguiente, estar en permanente relación con

todos los organismos donde los jóvenes se hallan agrupados, especialmente para su capacitación y dignificación moral y humana, sin que decir quepa que, naturalmente, dentro de la lucha que venimos sosteniendo no sólo con las armas, sino en todos los órdenes, contra el fascismo, contra toda forma de convivencia que sea un atentado de lesa libertad. Lucha que se convierte al mismo tiempo en ejecutoria, hacia la racionalización cada vez más profunda, cada vez más auténtica y, por tanto, más profunda, de la vida toda, de cuanto, por lo menos, anhele redimirse de cuanto constituye o constituir pueda, la existencia universal.

Y también, igual que nos proponemos hacerlo en nuestras relaciones con otros sectores, vamos más allá de ser solamente los reflectores de lo que se vaya haciendo, proponiendo o pensando por nuestros jóvenes. Procuraremos estimular las actividades, darles más impulso y hasta generarlas y; desde pronto, si se nos permite también así decirlo, nos proponemos hacer cuanto de nosotros buenamente dependa para dar en lo posible a las actividades, iniciativas y pensamientos juveniles que nos referimos, una orientación a nuestro criterio indispensable y como consecuencia más eficaz, de las que se encuentran verdaderamente y en grado superlativo necesitados.

Consultorio social y político

En esta sección contestaremos o procuraremos que sean contestadas cuantas consultas de toda clase puedan hacernos desde cualquier parte y por quien sea, pero sobre todo por nuestras organizaciones y compañeros, referentes, desde luego, a cuestiones sociales y políticas, ya sean puramente concernientes a la vida intrinseca confederal, ya a nuestras relaciones con las Corporaciones públicas y sus disposiciones, ya con las demás organizaciones sindicales y políticas así como también toda clase de aclaraciones sobre Decretos, Leyes, acuerdos y puntos de referencia que puedan interesar a nuestro desenvolvimiento social y político.

Les Col·lectivitats Agrícoles

La de Valls

En acabar l'any econòmic i administratiu de la Col·lectivitat Agrícola de Valls, i en Assamblea General convocada a l'efecte, va procedir-se al nomenament de la nova Junta Directiva de la mateixa, essent elegits els companys següents i per als càrrecs que ens sems s'assenyalen:

- President: Josep Serra Pairo.
 - Secretari: Josep Piñas Serra.
 - Tresorer: Josep Agustenc Cucull.
 - Vocals: Josep Ferrer Batalla, Joan Palau Estrada, Lluís Mollet Amat i Francesc Ferré Puig.
- També foren nomenades les companyes encarregades de la venda de verdures, resultant elegida Maria Roig i reelegida Maria Rafi.

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.

VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

Ve de la pàgina 1.

PUIGPELAT

més que com a simples treballadors, procedeixen totes com a veritables mares de la victòria.

Per acabar

I acabarem aquest reportatge dient que de sempre, malgrat l'absència d'organitzacions socials i polítiques, o potser per això, Puigpelat ha estat un poble partidari generalment de la llibertat i de la justícia.

Anys enrera sostingué una vaga molt difícil i laboriosa que fou guanyada pels esclaus de la terra degut a la moral, conducta solidària i valor per a la lluita que demostraren.

Constitueixer el Consell Municipal, així com la Junta Municipal Agrària i la del Sindicat Agrícola, representants de les organitzacions socials i polítiques abans esmentades, és la capdavantera, com hem dit, la Confederació Nacional del Treball.

Deixem el poble en plena sembra i collita d'olives, que és enguany molt considerable com a gairebé tot Catalunya.

Quant a la sembra, aprofitant que darrerament ve plovent molt i si segueix el temps ajudant-hi, tenen el propòsit de no deixar ni un pam de terreny en condicions sense sembrar.

Propòsit pel qual ens cal felicitar a tot el veïnatge de Puigpelat i devem felicitar-nos-en en general

tots els ciutadans, puix que, a més d'ajudar d'aquesta manera al sosteniment i engrandiment d'una economia des de tots els aspectes indispensable per a guanyar la guerra, posen molt alta la nostra moral, el nostre esperit, la nostra categoria de poble dignísim, que haurà demostrat mereixer la victòria amb tanta intensitat com ve demostrant que sap batallar per a conquerir-la.

Què passa amb la correspondència?

Repetidament ens hem trobat amb que el nostres companys dels pobles no reben la correspondència que els adrecem degudament frapquejada.

I repetidament també hem sentit dir a molts companys dels pobles que la correspondència que els és tramesa per mitjà de Correus no n'arriba més que una part al seu poder; que per a tenir la seguretat de l'arribada de la correspondència als destinataris corresponents, cal fer la tramesa per mitjà de persones de confiança si guin o no siguin de Correus.

I preguntem: és cert això? I a quin extrem hauríem arribat si això fos cert?

Ens adrecem a qui correspongui per si vol ésser pres en consideració ço que diem i averiguar el que hi hagi de cert si és cas que hi sigui i posar-hi el remei que correspon. Així ho esperem i, per endavant, ho remerciarem.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.

Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

Transportes Colectius

C. N. T. A. I. T.

Assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona
Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

ACCIO SINDICAT

Un deure primordial del militant sindicalista confederal, és defensar a peu i a cavall l'obra constructiva dels Sindicats, contra propis i estranys. El prestigi de la Confederació és llur propi prestigi.

CLIMA DE GUERRA

El sentiment de la solidaritat i la victòria

Innombrables i clares proves duu ja lliurades la nostra comarca de solidaritat envers els que lluiten per la llibertat a tots els fronts, i de la seva arreladíssima voluntat de guanyar la guerra.

Malgrat això, cal no deixar ni per un moment que puguin decaure el nostre abrandament i la nostra energia.

Es necessari que tant individual com col·lectivament ens imposem aquesta disciplina de grandiositat i magnificència en el nostre esperit i, per afegidura, en la nostra conducta.

Mentre el perill de l'allau feixista subsisteixi; mentre existeixi la possibilitat que una vida humana pugui ésser sacrificada en la nostra defensa contra el feixisme; mentre plani damunt nostre la immensa tragèdia d'aquesta guerra, amb totes les conseqüències que uns éssers espantosos fan que se'n despreguin, no es possible deixar de sentir en tota llur fondària la inquietud, la responsabilitat i la transcendència d'aquesta hora duríssima que estem vivint.

Es necessari que sapiguem alçar-nos cada vegada més per damunt nostre, que ens imposen cada dia que passa una nova eficàcia, una gesta més alta per a l'endemà.

Tant com és indispensable guanyar la guerra, ho és que per part nostra, fem tot el necessari si volem guanyar-la.

I una de les coses que amb més eficàcia poden ajudar-nos a assolir la victòria, és la perseverança en els nostres reforços, la continuïtat en la nostra empenya, la tenacitat, en el nostre ànim.

Cal estar convençuts de la nostra victòria no perquè ningú pugui demostrar-nos que és inevitable, o pugui sobrevenir-nos per obra de miracle, sinó per tenir molt arreladíssim dintre de nosaltres el convenciment de que essent tant possible, almenys, com guanyar-la, perdre la guerra, cal que la guanyem de totes passades i volem guanyar-la costi el que costi.

Si cal que sempre serveim tots l'enlaire la fe en la victòria, cal molt més encara que fem en tot moment el que és indispensable per a assolir-la.

D'aquesta manera el triomf serà nostre. I quan ja ho sigui, tant com satisfets estarem de guadir-lo, ens en podrem sentir d'haver-ne estat dignes.

Per això precisa que ara, mentretant, treballem i lluitem sense perdre un dia, sense perdre una hora, sense que un instant deixem de posar en la nostra comesa tot el nostre afany, tota la nostra ànima, tota la nostra fe i la nostra esperança, amb la ferma voluntat d'assolir la victòria i que sigui certament una victòria nostra.

Cal que ens repetim una i altra vegada, per a no oblidar-la aquella prometença del primer dia, davant el primer combat i la primera víctima: la prometença, tan emocionada com vulguem, però arreladíssima, ferma i abrandada, de no parar ja, fins haver destruït tota possibilitat de victòria feixista, fins haver desterrat per a sempre el perill de deixar d'ésser lliures, de tenir més remei que morir si no volem una vida sense dignitat, si no volem una terra sense humanitat, si no volem una espècia sempre més allunyada de l'ideal humaníssim de racionalitat.

Subscripció pro-robes d'abric per als combatents de la llibertat, oberta per "Solidaridad Obrera"

	Pts.	Cts.		Pts.	Cts.
Suma anterior	715	50	Ramon Roig	1	00
Josep Tondo Romeu	10	00	Joan Miquel	1	00
Joan Solé Güell	5	00	Del Sindicat de la C. N. T. de La Masó		
Miquel Pàmies	5	00	Sebastià Gomis	5	00
Ferni Grimalt	10	00	Benigne Figueres	25	00
Carme Miquel	5	00	Josep Farré	5	00
Josep Gibert	5	00	Josep Casido	10	00
Josep Martí	10	00	Un antifeixista	20	00
Secció de Pintors Col·lectivitzats	50	00	Sebastià Vallverdú	5	00
Teresa Cubelles	2	00	Col·lectivitat Agrícola	100	00
Un parell d'individualistes	10	00	Josep Gomis	10	00
Sindicat del Ram de Construcció			Joan Varderes	5	00
Joaquim Blasco	5	00	Suma	1020	00
Antoni Gatell	1	00	Continua oberta la subscripció.		

Una instantànea

Mentre enfilem aquesta pujada de la carretera, s'aplana, com cansada, en arribar al poble, precisament davant d'una font i sota uns arbres per a reposar-hi i abeurar-s'hi, no pot presentar-se més atractiu —simpatiquíssim com aquests companys que ens el presenten, i, pel que es veu, la generalitat del veïns del poble— Puigpelat.

Aquesta pineda arrecorada i recollida a l'esquerra; aquestes façanes de cara al sol en aquest mirador des d'on es contempla la rica fondalada, façanes modernes i espaioses; aquest aspecte general del poble, de bon gust i treballador, ciutadista per excel·lència, no pot deixar ja una impressió més falagadora en el nostre esperit.

Agricultor, però no rural

Puigpelat, amb els seus 585 veïns, és essencialment agricultor. De bon antuvi, però, hom el comprendre racionalitzat en el bon sentit de la paraula, que és el veritable.

El poblet desampallat del ruralisme que encara plana tràgicament damunt de tants pobles arreu d'Espanya, sense deixar Catalunya de banda.

Treballa el camp amb veritable sentit de cultura, amb independència espiritual, havent sabut fer que el treball passés d'ésser dominador i anorreador moltes vegades de les energies de l'esperit, dominat per aquestes, disciplinat, i convertir en col·laborador de l'impuls llibertari de la humanitat.

Producció

Puigpelat és, certament, si no molt ric, si benestant.

Deis tres mil jornals de terra que constitueixen el terme municipal, n'hi ha uns dos mil plantats de vinya, als volts d'un miler entre garrofers (500 jornals), oliveres, ametllers, avellaners i arbres fruiters, i la resta, de terra camps, destinada al cultiu de cereals, (blat sobre tot, civada i ordi), una part d'horta i de ferratges i una de bosc.

Puigpelat i la guerra

Més a més de la contribució, primer voluntària i després soment-se a la crida de lleves, de personal per als fronts, cal remarcar l'esperit solidari i antifeixista que està palesant amb una freqüència digna d'elogi, mitjançant aportacions considerables de tota mena, tant en diners com en aliments, roba i demés.

El sentiment de compenetració amb els nostres lluitadors de tots els fronts i la ferma voluntat de vencer el feixisme, són arreladíssims a Puigpelat. I hom els pot veure en aquesta voluntat amb que es treballa, en les aportacions

L'ALT CAMP — CIUTAT : — : ELS NOSTRES POBLES

PUIGPELAT

de tota mena abans esmentades i amb una fe real i absoluta en la nostra victòria.

D'uns dels veïns de Puigpelat que eren a la guerra, no se n'ha sabut res en absolut d'ençà dels focs que tingueren lloc als fronts d'Aragó a primers d'agost.

Viuen al poble més de quaranta refugiats que gaudeixen de tota mena d'atencions tant particulars com oficials, mereixent sobre tot ésser destacat l'ajut núbilíssim que en tots els ordres els ha lliurant des de bon principi la Col·lectivitat.

Comunicacions

Puigpelat s'alça a dues passes com qui diu, (4 quilòmetres), de Valls; a igual distància si fa o no fa del poble de Nulles, que també té estació de ferrocarril, i prop d'Alió (menys de 2 quilòmetres), Vilabella i Bràfim.

L'auto de Bràfim a Tarragona, té parada expressa a Puigpelat.

Les seves relacions amb la ciutat de Valls, principalment, que són palesades amb un constant anar i venir de carraiges, animals lliures i peatons, en especial dimecres i dissabtes, dies de mercat a la ciutat esmentada.

Ensenyament primari

L'estatge que poc abans del 19 de juliol havien construït les dretes del poble, serveix ara per a les escoles d'ensenyament primari, a les quals assisteixen tots els infants de Puigpelat, nenes i nens en comunitat.

Els professors, un professor i una professora, saben acompanyar bé amb el seu deure, sobre tot el mestre, segons els informes que d'ell ens donen, és molt estimat i es fa mereixedor a tots els elogis. I no com a mestre únicament, sinó com a ciutadà i home idealista principalment.

Cridat a les armes, ha lluitat al front fins ara fa poc, que va reintegrar-se al seu lloc de l'escola, per haver estat ferit i deixat a la lluita, sinó la vida, un sensible tribut del seu tresor físic, malhauradament irreparable.

Cultura general

Hi ha una sola Biblioteca a la localitat: la de les Joventuts Llibertàries, freqüentada abundantment. Al poble no hi ha, de les generacions joves sobretot, potser en absolut cap analfabet.

Es llegida abundantment diversa premsa, si bé els periòdics que més es lleigeixen són «Solidaridad Obrera», «El Diluvio» i «El Camp».

Organitzacions socials i polítiques

De les organitzacions ayui existents a la localitat, la més antiga

és el «Sindicat de Treballadors de la C. N. T.», el qual va constituir-se el mes de Juny de l'any 31, hi ha consagrat a propaganda i capacitació social i política dels treballadors de Puigpelat moltes energies.

Actualment compta amb una seixantena d'afiliats, essent, des de prompte, l'organització majoritària, amb amplíssim marge, d'aquest poble.

El mes de Febrer de l'any 32, va constituir-se la filial de la «Unió de Rabassaires», que la componen actualment 10 afiliats.

Ara fa poc va constituir-se una representació d'«Esquerria Republicana de Catalunya», i la qual també compta amb pocs adherits.

Existeixen també fa algun temps les Joventuts Llibertàries, que ara es troben, com a tot arreu, bon xic aplanades degut a haver-se quedat gairebé sense membres per haver estat compresos a les lleves cridades.

El mes d'Agost d'aquest mateix any va constituir-se el Sindicat Agrícola, que compta amb uns 180 afiliats, i va desenvolupant-se normalment, naturalment que amb els inevitables inconvenients de tots els principis en organitzacions d'aquesta naturalesa i en les actuals circumstàncies.

I, finalment, cal donar compte de l'existència de la «Col·lectivitat de Camperols», constituïda, com la majoria de les col·lectivitats, l'any 1936, a començaments de la lluita armada contra el feixisme.

La componen unes 42 famílies amb un total d'uns 150 membres.

Així, moral com econòmicament, ve desenvolupant-se amb dignitat i amb marxa pròspera.

Actualment, com a tot arreu, l'absència dels homes lliurats als fronts fa que els companys que segueixen al poble no tinguin més remei que treballar molt, però ho fan amb amor i amb entusiasme sense límits.

Els companys que ens informen ens parlen amb entusiasme curull d'orgull de la conducta noble i gairebé heroica de les companyes, de les dones totes en general de la localitat, però molt especialment de les companyes col·lectivistes, que fa ara més de sis mesos que no paren ni un dia tan sols de treballar al camp, hi ho fan amb dalit i amb emoció, ferm el propòsit de superar en tot el possible la manca dels fills, companys i germans que han deixat les eines per a prendre les armes.

Isenten tan pregonament la causa de la guerra i de la victòria contra el feixisme aquestes companyes, que, certament, tal com ho diu el mateix company que ens informa,

ARCHIVOS ESTATALES